Lietas Nr. 11096162411
Lietas arhīva Nr. K28-0020-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 31.jūlijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese M.Šalta

piedaloties prokurorei I.Sviderskai

izskatīja atklātā tiesas sēdē Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā

krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta otrās daļas, tiesa

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), ja tā izdarīta atkārtoti, mēģinājumu, un tieši:

2011.gada 2.jūnijā ap plkst.00^{40} /pers. A/, būdams iepriekš sodīts par zādzību izdarīšanu, atkārtoti, mantkārīgu motīvu vadīts, ar mērķi izdarīt zādzību, piegāja pie /pers. B/ piederošās automašīnas VW Golf ar valsts numuru ?? 9059 500 eiro (Ls 351,40) vērtībā, kas atradās Rīgā, /adrese/. Paņēma akmeni uz izsita automašīnas labās puses aizmugurējo stiklu, iesēdās automašīna, atlauza paneli un mēģināja savienot vadus, lai varētu iedarbināt automašīnu, taču tas neizdevās. Pēc kā /pers. A/ no automašīnas izkāpa un devās prom, jo zādzību līdz galam realizēt viņam neizdevās no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ.

Tādējādi /pers.A/mēģināja nozagt /pers. B/ piederošo automašīnu VW Golf ar valsts numuru ?? 9059 Ls 351,40 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta otrajā daļā (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

Prokurore pirms tika izlemts jautājums par tiesas izmeklēšanas uzsākšanu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 461.panta pirmo daļu grozīja apsūdzību, nemainoties faktiskajiem apstākļiem.

2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums ,,Grozījumi Krimināllikumā" ar kuru izslēgta noziedzīga nodarījuma kvalificējošā pazīme - atkārtotība, līdz ar ko krimināltiesību par svešas kustamas mantas nolaupīšanu (zādzība) paredzēta Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 5.panta otro daļu un 2012.gada 13.decembra likumu
,,Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 5.punktu un Kriminālprocesa likuma 462.panta pirmo daļu, grozīja /pers. A/ apsūdzību, izslēdzot kvalificējošo pazīmi - atkārtotība, uz Krimināllikuma 175.panta pirmo daļu.

Būdams nopratināts kā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, saskaņā ar grozīto apsūdzību, atzina pilnībā un pieteica tiesai lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi krimināllietā daļā par celto apsūdzību, bet neatzina cietušās pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru. Izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, noskaidrojot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrīt prokurore, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot tikai tos pierādījumus, kas atrodas lietā un attiecas uz pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta pirmajā daļā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus kā arī ievērojot Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā un 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4., 6.punktā noteikto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. A/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

/pers. A/ agrāk sodīts, nestrādā, VSIA Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs Psihiatriskās palīdzības dienesta Ambulatorās nodaļas uzskaitē nav, VSIA Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās

nodaļas uzskaitē nav.

Apsūdzētā /pers.A/atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu ir tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētā /pers.A/atbildību mīkstinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu ir tas, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un nožēloja izdarīto.

Izvērtējot lietas apstākļus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, novērtējot apsūdzētā personību, to, ka apsūdzētais agrāk ir tiesāts par līdzīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, to, ka šobrīd viņam ir piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums citā kriminālprocesā, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļus, prokurores viedokli, tiesa uzskata, ka, apsūdzētajam, ir piemērojams sods, kas ir saistīts ar brīvības atņemšanu.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Attiecībā uz apsūdzētajām /pers. A/ šajā kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu, tiesa uzskata, ka tas ir atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās. Apsūdzētajam šajā spriedumā nav ieskaitāms iepriekšējais apcietinājums, jo apsūdzētais saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi tika izdots citā kriminālprocesā, kas atrodas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, bet šajā kriminālprocesā piekrita tiesāšanai, ievērojot Kriminālprocesa likuma 695.panta nosacījumus.

Bez tam lietā kaitējuma kompensācijas pieteikumu ir iesniegusi cietusī /pers. B/ Ls 400 apmērā, kas sastāv no loga vērtības Ls 30 apmērā un nomaiņa Ls 30, aizdedzes atslēgas atjaunošana Ls 75 apmērā, sagrieztā sēdekļa atjaunošanas darbi Ls 100 apmērā, automašīnas salona tīrīšana Ls 15 apmērā un nodarītais morālai kaitējums Ls 150 apmērā.

Apsūdzētais tiesas sēdē iesniegto kaitējuma kompensācijas pieteikumu neatzina, taču sniedzot paskaidrojumus tiesa konstatēja, ka apsūdzētais atzīst faktu, ka ir tiešām sabojājis cietušās automašīnas logu, to izsitot un priekšējo paneli, mēģinot savienot vadus, lai automašīnu iedarbinātu, kā arī atzina, ka automašīnas salonā bija stikli, līdz ar ko salons bija jātīra.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kompensācijas pieteikumā cietušais norāda kompensācijas apmēru atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam, kas nosaka, ka kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu. Ja kaitējums radīts juridiskajai personai, kompensācijas apmēru ietekmē arī komercdarbībai radītās grūtības.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka p365

ienākumu samaksāt kompensāciju tiesa var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, bet otrā daļa nosaka, ka citos gadījumos kompensāciju nenosaka, bet kaitējuma atlīdzināšana notiek civiltiesiskā kārtībā.

Tiesa tiesas sēdē pārbaudīja rakstveida pierādījumus lietā, kas attiecas uz iesniegto kaitējuma kompensācijas apmēru:

- 2011.gada 2.jūnija Iesnieguma protokols (l.l.5);
- 2011.gada 2.jūnija Apskates protokols, kurā apskatīta automašīna VW Golf ar valsts numura zīmi /TL numurs/ un shēma (l.l.6-7);
- 2011.gada 2.jūnija Lēmums par atzīšanu par cietušo (l.l.10);
- 2011.gada 7.jūnija Cietušās papildus nopratināšanas protokols (l.l.16).

Tiesa piekrīt prokurores viedoklim, ka materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikums nav apmierināms pilnībā, jo no tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem neizriet, ka cietušās automašīnai būtu sabojāti sēdekļi, līdz ar to nav pamata piedzīt kaitējuma kompensāciju par sabojātā sēdekļa atjaunošanu.

Attiecībā par izsistā automašīnas loga vērtību Ls 30 apmērā tiesa uzskata, ka minētā summa nav piedzenama, jo kā izriet no Cietušās papildus nopratināšanas protokolu, kurā iekļauts kaitējuma kompensācijas pieteikums, tad minētajā protokolā nav norādīts cik maksājis automašīnas logs, tikai izsistā loga ielikšanas maksa Ls 30 apmērā divas reizes. Tā kā no apskates protokola izriet, ka automašīnai tika izsists tikai viens logs, nav pamata piedzīt zaudējumus par loga ielikšanu divas reizes, savukārt loga vērtība parādās tikai Lēmumā par nodošanu tiesai.

Pārejā daļā tiesa uzskata, ka materiālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma norādītajā apmērā.

Kriminālprocesa likuma 353.panta otrā daļa nosaka, ka citos gadījumos kompensāciju nenosaka, bet kaitējuma atlīdzināšana notiek civiltiesiskā kārtībā.

Tādejādi, ja cietusī uzskata, ka kompensācija nav noteikta nepamatoti, viņai ir tiesības prasīt tās atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, esot atbrīvotai no valsts nodevas samaksas prasījumā, kas izriet no kriminālprocesa.

Attiecībā uz cietušās pieprasīto morālā kaitējuma kompensāciju Ls 150 apmērā.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko

tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un seka. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļa, 175.panta pirmajā daļa paredzētais, apsūdzētajam /pers. A/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums, ir vērsts pret svešu personu īpašumu. Ar lietā pārbaudītiem pierādījumiem nav konstatēts, ka šī noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajai ir nodarītas fiziskas ciešanas, līdz ar to šajā gadījumā, lai piemērotu Civillikuma 1635.pantu, cietušajai morālais kaitējums ir jāpierāda.

Cietusī /pers.B/viņai it kā nodarīto morālo kaitējumu nav nekā pamatojusi, vien norādījusi tā apmēru naudas izteiksmē, līdz ar to tiesa uzskata, ka cietušās pieprasītā atlīdzība par nodarīto morālo kaitējumu lielākoties ir saistīta ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītajām negatīvajām mantiskajām sekām, nevis ar morālu aizskārumu.

Tādejādi tiesa uzskata, ka šajā gadījumā cietušās iesniegtais morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir noraidāms.

Lietiskie pierādījumi – automašīnas aizdedzes vadu savienojuma ligzda, kas glabājas pie krimināllietas iznīcināma, kartona kārbas ar automašīnas priekšējā paneļa fragmentu un kartona kārbas ar nazi un kaltu, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirkņa glabātuvē, iznīcināmas.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 499., 514, 520, 523, 527.pantiem tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2014.gada 31.jūlija.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu - atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus – automašīnas aizdedzes vadu savienojuma ligzdu, kas glabājas pie krimināllietas iznīcināt, kartona kārbas ar automašīnas priekšējā paneļa fragmentu un kartona kārbas ar nazi un kaltu, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirkņa glabātuvē, iznīcināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā kaitējuma kompensāciju Ls 120 jeb 170 *euro* (viens simts septiņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā.

Pārejā daļā materiālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2014.gada 8.augustā.

Tiesnese M.Šalta